

Nr 646

Av herr Stefanson m. fl., om visst undantag för stat och kommun från den allmänna varubeskattningen.

(Lika lydande med motion nr 792 i Andra kammaren)

Statlig och kommunal verksamhet i syfte att tillgodose egna behov — eller om verksamheten anordnats i samverkan mellan staten och kommunen eller mellan kommunerna (även landstingskommun) — betraktas enligt gällande bestämmelser om allmän varuskatt som yrkesmässig — skattepliktig — endast om den bedrivs i bolags- eller liknande form.

Ovan nämnda bestämmelser betingades närmast av den samverkan som etablerats mellan försvarets fabriksverk och landsting i fråga om tvätteriverksamhet.

Bestämmelserna utgör ett klart avsteg från de allmänna principerna för den allmänna varuskatten. En indirekt skatt skall vara likformig, generellt verkande och neutral i konkurrens- och konsumtionshänseende. Den indirekta skatten bör således vara konkurrensneutral.

Vid 1965 års riksdagsbeslut ansågs att någon egentlig konkurrens med enskild verksamhet inte förelåg. Erfarenheter inom en rad branscher — måleri- och installationsföretag, konfektionsindustrier, mekaniska verkstäder, snickerier, tvätterier och bagerier — visar emellertid att konkurrensaspekten underskattats.

Speciellt har de enskilda tvätteriföretagen drabbats. Genom rationalisering och specialisering har en rad stora industriellt drivna tvätteriföretag utvecklats. Dessa företag — med hög rationalitet — anlätades tidigare i inte obetydlig utsträckning av landstingen. 1965 års riksdagsbeslut om befrielse från allmän varuskatt för statens fabriksverk för landstingstvätt medförde emellertid att de enskilda tvätteriföretagen försattes i en ogynnsam konkurrenssituation. Detta trots att de under lika konkurrensvillkor i många fall skulle kunna erbjuda lägre priser och bättre service än de offentligt drivna företagen. Verkningarna är uppenbara — uteblivna order från landstingets inrättningar.

En annan hårt drabbad bransch är konfektionsindustrin. Centrala beklädnadsverkstaden (CBV) — under statens fabriksverk — behöver ej betala allmän varuskatt vid leveranser till statliga och kommunala verk. Följden blir att en konsumtion, som till viss del måste betraktas som privatkonsumtion, blivit fritagen från allmän varuskatt. CBV tillverkar — i

konkurrens med flera enskilda konfektionsföretag — uniformspersedlar, bl. a. civila uniformer för t. ex. polis- och järnvägspersonal.

Begränsningen av skattskyldigheten för stat och kommun medför allvarliga risker för att staten och kommunen i egen regi söker bedriva sådan verksamhet som på ett mera rationellt och effektivt sätt skulle kunna bedrivas i enskild regi. Med tanke på den offentliga verksamhetens rika differentiering framstår den inskränkta skattskyldigheten dessutom som en allvarlig diskriminering av det enskilda näringslivet inom olika områden.

Med hänvisning till ovanstående hävdar vi att den begränsade skattskyldigheten är ett klart avsteg från de fastställda principerna att den indirekta beskattningen skall vara konkurrensneutral.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att anvisningarna till 12 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt skall erhålla följande ändrade lydelse:

Anvisningar till 12 §

Verksamhet anses som yrkesmässig, om inkomst av verksamheten enligt kommunalskattelagen är att hänföra till intäkt av rörelse. Även annan verksamhet anses som yrkesmässig, om den innebär icke enbart tillfälligt tillhandahållande av skattepliktiga varor och tjänsteprestationer till konsument.

Tillhandahållande av — — — för entreprenören.

Vid försäljning — — — å auktionen.

Med konsument — — — som konsument.

Eftersom fastighet — — — till konsumenten.

I fråga — — — — — till utgivaren.

Försäljning till — — — av tjänsteprestation.

Med uttag — — — — — hans kontor.

Stockholm den 26 januari 1968

Stig Stefanson (fp)

T. V. Mattsson (cp)

Henrik Åkerlund (h)

Joh. A. Olsson (cp)